

3

Sedí v autě před výškovou budovou a pozoruje, jak se déšť odráží od předního skla. Čeká a sleduje okolí. Dává si pozor, aby ho nikdo neviděl. Je to nudná, ale nezbytná součást práce. Jenže i nejnudnější součást téhle práce předčí nejzajímavější část běžné práce. Lidé si můžou myslet, že je divný, když takhle posedává v autě. Každý kolemjdoucí vás může vidět a zapamatoval si váš obličej. Zapsat si vaši poznávací značku. Za pár dní pak uslyší, že poblíž zavraždili člověka; splní svou občanskou povinnost a nahlásí vás policii. Frank slyšel všechny možné příběhy. Zná všechny možné způsoby dopadení. Dojemné historky o stovkách blbečků, které zavřeli pro jedinou chybu.

Frank už se dávno naučil opatrnosti. Sedíte a sledujete a čekáte. Jste trpěliví. Pořádně si místo prozkoumáte. Pak rychle udeříte. Rychlost, s jakou pracuje, od přijetí objednávky po dokončení zakázky, pro něj byla vždycky charakteristická. To je jedna z věcí, kterou se liší od Caluma. Calum je dobrý, ale pomalý. O práci moc přemýšlí. Průzkum mu trvá příliš dlouho. Frankova rychlost lidí jako Jamieson uklidňuje. Myslí si pak, že to šlo dobře a hladce.

Sleduje hodiny. Sleduje dveře. Neví, jestli jsou to ty správné dveře. Neví ani, jestli je na správné straně domu. Scott už může být v posteli. Nebo tam může mít partu uhrovitých kamarádků. Je lepší počkat, hrát to na jistotu. Napadá ho, že měl zaparkovat jinde. Nemá úplně dokonalý výhled, zvláště v tomhle dešti. Bylo by lepší být blíž, aby viděl na vchodové dveře. A taky aby se tolik nenachodil. V tom příšerném baráku nemusí jezdit výtahy. To už by na něj bylo moc, jít po schodech

nahoru a pak zase dolů. Ne, to by nešlo. I kdyby byl mladý a v dobré kondici, únik by trval příliš dlouho. Další starost. Ale od toho tahle příprava je.

Jsou skoro dvě hodiny v noci. Dveřmi, které sleduje, nikdo neprošel. Na téhle straně domu nesvítí jediné světlo. Frank ví, že je tam hodně prázdných bytů. Tyhle obludné baráky jeden po druhém strhávají. Spánembohem. Jsou příšerné k žití. A rozhodně jsou příšerné k práci. Jak se lidé stěhují pryč, byty zůstávají prázdné. Až jich zbude obydlených jen pár, městská rada nájemníky přestěhuje. Čím méně lidí v domě bydlí, tím je odpornější. Začnou ho využívat jiní lidé. Bezdomovci. Feťáci. Lidé sem odkládají věci. Pro kluka jako Scott to nemůže být dobré místo k životu. Není divu, že tak hloupě riskuje a pracuje pro Shuga. Riskuje, že půjde ve stopách Lewise Wintera. Takovýhle způsob života je důvodem k zoufalství.

Frank vystupuje z vozu a tiskne tlačítko na klíčku, aby ho zamkl. Kyčel má trochu ztuhlý. Sezení v autě mu nedělá dobře. Doktor to Frankovi říkal. Říkal mu, že musí být nějakou dobu opatrný. Nic nepřehánějte, říkal. Frank mu řekl, že je bezpečnostní konzultant. Doktor se usmál a řekl něco v tom smyslu, že kancelářská práce je dobrá. Frank mu to odkýval. Teď jde k domovním dveřím a natahuje si kapuci. Prší, ale můžou tu být i bezpečnostní kamery. Většinou nefungují, ale natáhnout si kapuci je prostě prevence. A navíc prší.

Je u vchodu. V rohu je kamera, ale Frank zběžným pohledem zjistí, že je mimo provoz. Nějakému grázlíkovi se zřejmě nelíbilo, že ho někdo sleduje, a rozbil ji. Tím pádem jsou to dobré vstupní dveře. V hale jsou dva výtahy. Ani jeden nevy-padá nefunkčně. Další dobrá zpráva. Nikdo tu není. Frank si přivolává výtah. Když se otevřou dveře, nikdo uvnitř není. Frank v kabině tiskne tlačítko předposledního patra. Nahoru je to dlouhá cesta a výtah je pomalý. Výtah zastavuje ve třináctém,